

РЕШЕНИЕ

№ 1412

гр. София, 11.05.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 13.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Илияна Василева, като разгледа дело номер **1568** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- 178 АПК вр. чл. 40 ЗДОИ.

Образувано е по жалба на И. М. П. срещу отказ по заявление за достъп до обществена информация с изх. № 1100-544/2/19.01.2010г. на П. на С. О. С..

Оспорващият излага подробни съображения свързани с оплакванията му, че са допуснати пороци във формата на акта и отказът е немотивиран, както и че той противоречи на материалния закон и на практиката на ВАС.

Ответникът – Председател на С. О. С. не взема становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 94-ЗДОИ-80/13.09.2007г. И. М. П. е поискал от П. на С. О. С. да му бъде предоставен достъп до информация относно всички отпуски, използвани от П. на СОС от 2003 до август 2007г., по дати и продължителност и относно всички служебни пътувания в страната и чужбина на П. на СОС за същия период по дати, посетени места, цели, продължителност и разходи за командировки.

С решение от 18.02.2008г. на АССГ, 27 състав по адм. дело № 4953/2007г., е отменен мълчаливия отказ на П. на СОС да предостави исканата обществена информация и преписката е върната на същия за изрично мотивирано произнасяне с указания, че мълчалив отказ по заявление за предоставяне на обществена информация е недопустим. Съдебният акт е оставен в сила с решение № 3532/17.03.2009г. на ВАС, III отделение по адм. дело 5863/2008г. В мотивите си върховната инстанция приема, че

поисканата информация следва да се определи като служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 ЗДОИ и че тя не попада сред хипотезите на изключенията, предвидени в закона, допускащи отказ за предоставяне на информация. Поради това ВАС приема, че няма основание за отказ по чл. 37, ал.1, т.1 ЗДОИ.

С писмо изх. № № 1100-544/2/19.01.2010г. на П. на С. О. С., в изпълнение на цитираното решение на ВАС, на И. П. е отговорено, че исканата информация не съставлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Съгласно писмото, решенията на общинския С. относно даване на съгласие за ползване на отпуск от П. на СОС са публикувани на сайта на СОС, като достъпът до тях е неограничен и не е необходимо провеждане на специално производство по реда на ЗДОИ. Що се касае до командировките, в писмото се посочва, че всички те са били съобразени с Наредбата за служебните командировки и специализациите в чужбина, по отношение на тях не се изисква водене на специален регистър, поради което не могат да се предоставят данни за същите.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В качеството си на публичноправен субект Председателят на С. О. С. е задължен субект по ЗДОИ на основание чл. 3, ал. 2, т. 1 от закона. Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Действително са допуснати нарушения на изискванията за форма на оспорения акт, но те не са съществени. Вярно е, че ЗДОИ е специален по отношение на АПК, но несъмнено отказите за предоставяне на обществена информация имат всички белези на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК, доколкото с него се засяга правото на заявителя да получи достъп до обществена информация. Следователно при издаването на индивидуалния административен акт по ЗДОИ за неуредените случаи следва да се прилага АПК. Наистина, разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ определя съдържанието на решението за отказ за предоставяне на достъп - правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. Това обаче не означава, че актът не следва да съдържа и предвидените в чл. 59, ал.2 АПК реквизити, а именно наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, разпоредителна част. Оспореният административен акт е обективиран под формата на писмо и в него липсва разпоредителна част и не е посочен редът за обжалването му. Въпреки допуснатото нарушение, съдът намира, че то не е съществено и не води до унищожаване на акта. На първо място, волята на административния орган да откаже достъп до обществена информация е ясна, макар и да не е изрично формулирана. Все пак следва да се отбележи, че липсата на разпоредителна част затруднява защитата на засегнатите лица и административният орган следва да се придържа към изискванията на АПК за форма на акта. Що се отнася до реда за обжалване, това, че той не е упоменат, само по себе си не опорочава акта, а води до неблагоприятна последица за самия административен орган – удължаване на сроковете за оспорване съгласно чл.140 АПК.

Не се твърди и не се установяват съществени процесуални нарушения при издаване на акта.

Оспореният административен акт обаче е постановен в противоречие с материалния закон. Съгласно определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е информацията,

която е свързана с обществения живот в Република Б и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

В конкретния случай заявлението за достъп до обществена информация касае отпуски и командировки на П. на СОС за периода 2003г. - август 2007г. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, се разделя, съгласно чл. 9, на официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Независимо от вида на информацията, достъпът до нея е свободен, съгласно чл. 12 и чл.13 ЗДОИ. Но достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, съгласно чл.13, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация. В мотивите на решението на Върховния административен съд по адм. дело 5863/2008г. изрично е прието, че се касае за служебна обществена информация и че не са налице предвидените в закона ограничения за предоставянето и.

Следователно, административният орган е бил длъжен да предостави поисканата информация, като посочи конкретно по дати и продължителност всички отпуски, ползвани от П. на СОС в процесния период, както и всички служебни пътувания – по дати, посетени места, цел, продължителност и разходи за командироване, във вид на писмена справка, както е поискано от заявителя. Незаконосъобразни са мотивите на ответника за причините, поради които е отказал достъп до информацията. Липсват данни кои са конкретните решения на СОС, в които се съдържа информация за отпуските, съответно и доказателства, че те са общодостъпни. Несъстоятелен е мотивът, че относно командировките не се води специален регистър, поради което не може да се предоставят данни за тях. Воденето на специални регистри не е изискуема предпоставка, за да може да се предостави достъп до обществена информация. В разпоредбата на чл. 8, ал.4 от Наредбата за командировките в страната и в раздел V от Наредбата за служебните командировки и специализациите в чужбина е предвидено създаването на документация, която е достатъчна, за да се извърши въз основа на нея поисканата от заявителя писмена справка.

Жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Преписката следва да бъде върната на административния орган, на основание чл. 173, ал.2 АПК, за произнасяне с изрични указания поисканата обществена информация да бъде изцяло предоставена.

Воден от горното Административен съд С.-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалбата на И. М. П. от гр. С., У.“С. М.“ № 30, .2, отказ на П. на С. О. С.

за предоставяне на обществена информация по заявление вх. № 94-ЗДОИ-80/13.09.2007г.

ВРЪЩА преписката на П. на СОС за произнасяне съгласно задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона, в 1- месечен срок от получаване на преписката.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: